Liebig

Malz-Extract

Doporučen od lékařů a lékař

Pro kojicí matky, které trpí

Slabým a nedužívým dětem.

Nemocným a pozdravujícím

Slabé ženy, které trpí nemo-

Stářím sešlé a slabé osoby

Co prostředek vyhublým li-

Co jest to.—Liebiga sladová

Liebiga trest' sladová jest k

A. VOGELER & Co.
Baltimore, Md

Dr. August Koenig's

Hamburger

Tropfen

proti:

všem neduhům

žaludku, jater a podbřiší,

na jak dalece ze zažlemování nahromadění ne čistoty a

Nestravitelnosti

pochází a následkem z zápor přichází. Proti kolikovým bolestem a v zimě zpečetným bolestem hlavy a prsou, závrati, tlačení v hlavě a zamotanosti, tmění očích a závrati v prsou, sžíkáním dýchání, případy, které zvláště by pocházeli tím jsou čtrnáctí jsou.

—Proti—

všem nemocím ženského pohlaví.

—Proti—

Plnokrevnosti, bělobě, těžkomyslnosti úzkostlivosti, nevolnosti, mi obám, bolení hlavy a tma, klepání srdce, žloutenici.

—Proti nemocím—

krevním, ledvin a měchýře

—Proti —

Neduhům žaludečním

jako nemocím při trávení, bolení hlavy, bolest v ploších, zánětí prsou, kyselém říkání se žaludku, závrati, nechutí v žaludku, nedobrých žlučnatých, klepání srdce, bolestem kol ledvin a sto jiných příznaků nemoce, které z nezdravého stavu čistí pochází.

—Proti—

Kožním neduhům

vyrážkám, vředům, slaným vředům, trudovinám, vředovinám, flekům, červu, ojedl, bolavým očím, růž, svrabu, špatné barvě pleti a jiným kožním nemocem, má užívání kapek nevyrovnatelný účinek. Jedna jediná lahev přesvědčí skoro ve všech případech každého pochybovače o účinku tohoto léku.

Držte krev v čistotě a zdraví těla bude toho následkem.

LAHEV

HAMBURSKÝCH KAPEK

stojí 50 centů neb pět lahví za dva dolary a jsou k dostání ve všech německých lékárnách, neb když se objednává za 5 dol. zašlou se bez dalších výloh od

A. VOGELER & CO.
Baltimore, Md.

Z vojenského života v Montaně.

(Z dopisu jednoho vojína své matce.
Přeloženo pro Pokrok Západu.)

(Dokončení.)

Ačkoliv jsou Indiáni dotírací a bojovní, jsem přece také dobromyslné a pohostinští. Přijdeme-li v létě prerií na indiánské ležení a jsme hladovi a žízniví, můžem být jisti, že budeme nasyceni, třeba to nebylo nějak chutného. Ovšem pozorují Indiáni každého z počátku s podezřením, neb se domýšlí, že něco máme; to nemusí se nic znamenat, žádná dýmka, tabák neb cín potahového, neb Indiáné tak dlouho se nezpokojí, dokud to nedostanou. Zůstaneme li však pevně na tom, že nemáme nic, dovedou nás do stánu, zapálí milčky dýmku, každý vykouří několik tahů a než toho okamžiku jsme v bezpečí. Nyní můžeme zůstati v stánu jak dlouho chceme. Potravu, jež zde bývá poskytnuta, pozůstává z kusu hovězího masa neb jiné zvěřiny, kterou si host musí sám upéci, t. j. vložíme je na 5 až 10 minut do ohně, načež se, jsouc popelu sprostěno, může požívati. Mimo to dávají též pečivo z kukuřičné mouky, sůl a vodu, což celkem bývá něco zvláštního.

Aby Indiáné byli udrženi v těchto reservacích a aby nepřátelství Sioux v sinské vzdálenosti udržení byli, k tomu vydržuje zde vláda vojsko. V Montaně nachází se na 4 stanovištích 12—1400 vojáků, 3—400 na každém stanovišti. Assiniboine jest, jak výše pravěno největší, an čítá 400 mužů, 250 mužů pěchoty a 150 mužů jízdy. Budovy naší pevnosti jsou prostranné a pěkně stavěné; každý voják má velké místo pro svou postel, vězák, stůl a židli. Jídelna nalézá se v přízemí, byty v prvním poschodí. Mimo to má každé stavení zvláštní koupelnu. Též nenachází se celá setnina v jedné místnosti, nýbrž v 3, a jelikož setnina čítá 30—40 mužů mají všichni dost místa a pohodlí.

Jak obtížné jest vojáku býti v poli, tak opět příjemné jest býti na stanovišti. Ráno východem slunce vypálí se ránu z děla, načež za 15 minut přikročí se ku čtení jmen. Pak přisedne se k snídani, která sestává z kávy, chleba, bravy steaku a bramborů. V 9 hodin vymění se stará stráž za novou. V 5 hodin vypálí se opět ráno z děla na znamení, že den služby jest ukončen. Opětně přečtou jmena vojínů, pak následuje večeře, totiž čaj, chléb, sýr neb maso. V osm hodn opět čtení jmen. Tak to jde v čas míru. Cvičení koná se částečně jen v létě. Hlavní zřetel béře se na střelbu, v které se cvičíme každodenně. Co se služby týče, tu máme nejprvé jednotlivé výpady proti Indiánům, nepokoje v jednatelstvích, pravidelné válečné tažení proti Siouxům, dále doprovázení pošty, výplatníka, povozů se zbožím, dřívím, obilím atd., samé to věci, jež dosti příjemné jsou v létě, však v pravdě nesnesitelné v zimě, když teploměr až na 45° C. pod nulu sklesne jako 28.—29. prosince, kdy nalezal jsem se s 8 muži na loveckém tažení.

Jak se stává, že i v míru žijící Indiáné nás někdy zaměstnávají lze několika slovy vysvětliti. V anglických časopisech bylo by arci marně tuto pravou příčinu hledati. Příčinou jest vykořisťování totiž, že s penězi a zásobami pro Indiány povolené špatně se hospodaří, od nejvyššího úředníka, až po posledního škrabala; samý švindl. Jednatelové bohatnou nejvíce.

Ovšem musí dosti značné, ve Washingtonu a rozličných hodnostářů sumy obětovati, aby podobné místo obdrželi, jakmile se však jednatelé stanou, začnou své nestydaté vysávání na účet Indiánů, aby co možná nejrychleji zbohatli. Za 4 neb 5 roků dosáhnou svého cíle, jestli že Indiáné toho dříve syti nejsou a jednoho krásného jitra kol jejich skalpu tančí. Z toho, co vláda Indiánům slibuje a agentům pro ně dává, dostávají sotva desátý díl; chtějíli míti více mohou si to koupiti neb za kožešiny atp. vyměniti. Ačkoliv "Strýček Sam" rudochům dost povoluje, že mohli by klidně a bez starosti žíti, přec musí Indián celou zimu i léto loviti, aby se jenom při životu zachoval. A jak bývají okrádáni, přijdou-li s nějakou kožkou k jednateli! Často jsem to viděl na své vlastní oči. Bůvolí kůže má na podzim na východě cenu 10 dol. Pro jednatele aneb obchodníka má po odpočítání vydejů za dopravu a šlídání cenu 8 dol. často více, však zřídka méně.

A co za ni Indiáné dostanou? Sotva čtvrt libry cukru neb kávy aneb libru soli. Tak okrádají a oklapají jednatelové Indiány v každém ohledu; není tedy div, pakli za několik roků vrací se ze stepu do stánu zpět a říjí jako bůh ťatý; ovšem jak znáteno, bez cti a pentle se k takovému "zlatodolu" jednatel nedostane. Dělají-li si tomu míli! Mají své příčiny. Co chybí tedy Indiánům jisdlo, oděv a přikrovky své náležitě zjednati? Čistě-li to vbec, nastane velký pohyb a ohlašuje potvrzující rodných vrahů. Takový jest stav věcí tě strouhě nazančený.

Nyní musím ještě vypravovati kde a jak jsem strávil minulé vánoce a nový rok.

Dne 20. prosince přišel ke mně první důstojník a oznámil mi, že mám se na lov ku Cow Creek připravit. Cow Creek ("kravský potok") leží odtud 100 mil. Počasí bylo krutě studené a mně se nechtělo, ale důstojník (Irán) pravil mi, že od každé setniny jeden musí a velitel že mne navrhnul. Co tedy byl odpor platný?

V poledne měli býti připraveni 2 důstojníci a 9 mužů k odchodu. Nabil jsem tedy své doky, přijmul 400 patron a ve 12 hodin stál jsem připraven. Každému musí dáti košíček s bavolí kůže, jakož i takovéžto boty. Kožené rukavice čepice obdrželi jsme již dříve. Potravu obdrželi jsme do zásoby na 8 dní, káva, špek a sucharv. Na to vydala se naše malá výprava, k níž náležely ještě dva přáslné vozy s šesti mezky, 3 mezci k nelení a my na koních. Byla nesnesitelná zima. První den nedošli jsme daleko, neb ve čtyry hodiny jsme se již utábořili. Syrové topolové dříví nechtělo nám v malých kamnech ve stanu hořeti, tak že jsme byli nuceni oheň vedle rozdělati a celou dlouhou zimní noc u něho sedíti bez jediného pomyšlení na spánek, neb kdo by byl usnul, měl jistě že by mu ruce neb nohy umrzly. Museli jsme se z předu a zadu střídavě nahřívati, abychom se ubránili hrozné zimě. Ačkoliv byli jsme unavení a nevyspalí, přece jsme byli rádi, že s prvním ranním záblieskem mohli jsme opět na koně. Obličej v plášť zahalený uháněli jsme dále v pustou prerii. Sníh sypal se v takovém množství, že nebylo lze na 100 kroků před sebe viděti. Byli jsme rádi, když přijeli jsme k Eagle Creek a nalezli trochu dříví. Náš špek byl tak zmrzlý, že jsme jej museli sekyrou rozsekávati a suchary musili jsme v horké vodě máčiti. Noc se přiblížila. Měli jsme sice dosti dříví k topení v našich kamnách, jelikož však stan nahoře otevřen, aby kouř mohl odcházeti a zima krutá trvala, nebylo uvnitř příliš příjemno; ke všemu ještě zahánělo bouře kouř zpět do stánu, tak že jsme se báli zadušení. To ale ještě nebylo všecko. Půda byla jako skála zmrzlá a než jsme sníh při stavění stánu odmetli, přece zbylo ho tam ještě dost, že ležení bylo nepříjemné. Dva muži musili státi na stráži, jeden venku, aby stan chránil před vlky a druhý uvnitř, k udržení ohně. Ostatní uložili jsme se k spánku, pochybuji však, že někdo déle než hodinu spal.

Na tuto cestu ku Cow Creeku tak snadno nezapomenu. Každou chvíli zabořily se koně neb vozy hluboko do sněhu a nám to trvalo dlouhý čas než jsme je opět vytáhli. S rozbitými vozy, potrhaným řemením a sami polozmrzlí přišli jsme šestý den večer ku Cow Creeku. Z jitra, 28. byla sněhová bouře již minula, slunce jasně a čistě svítilo, ale zima byla posud strašlivá. Jakmile jsme řemení a vůz pokud možno opravili, počali jsme jednati o lovu. Viděli jsme množství zvěře — bůvolů a antilop — a doufali jsme, že lov bude značný. Plukovník Connert radil, aby se od lovu upustilo, an zima byla ohromná a bylo nebezpečí zabloudění. Pravil jsem, že netřeba se obávati zbloudění, pakli nebudem se od Cow Creeku mnoho vzdalovati a dámeli pozor, kolikrát jej překročíme, tak aby jsme věděli na které straně stan náš stojí. S tím souhlasili všichni ostatní, pročež uzavřeno započíti.

Zde musím též podotknouti, že rozdíl mezi zdejším vojákem obyčejným a důstojníkem není takový, jako u vojska evropského. Na každý pád má právo poroučeti podřízeným, má rozhodující slovo proto ale přece i každý obyčejný voják má právo své mínění vyjádřiti. Kdo by byl nevěděl, že mezi námi byli dva důstojníci, jistě by to nebyl spozoroval; žádnou otrockou poslušnost obyčejných vojáků k představeným, jako u vojska v Evropě. Oba důstojníci s námi spali, s námi jedli a žádné lepší místo neobjímali u ohně než kdokoliv z nás.

Důstojníci a tři jiní vojáci chtěli své třísti zkusit na bůvolech, kdežto já nemohl jsem přijíti poněvadž jsem byl ještě nemocný. Vzali sebou tři koně a hledati nějakou antilopu v pahorkách. Ne mnoho tři jsme míli, z nichž každý byli jsme již náramností, totiž Čech, Irán, Američan a Němec. Když jsme odchali v ležení. Trvalo mnoho hodin než jsme se rozešli, jak v pravo tak v levo, a brzy zmizeli mi z očí. Asi za půl hodiny zastřelil jsem velikou antilopu. Chtěl jsem ji stáhnouti a začít svou odbornou činnost, nebylo to však možné; zmrzlé jsem rukavice stáhnouti aby mi ruce nezmrzly, nechal jsem ji tedy ležeti, maje v úmyslu později na mrtvolu ji přivézti. Po dlouhém toulání sem a tam přišel jsem na stádo bůvolů a vzbor tomu, že šestkrát jsem do nich střelil, ani jediného jsem nezabil, neb bůvolu neuškodí několik kulí, pakli pravého místa netrefí. Později vrátil jsem se bez všelikých obtíží zpátky do ležení. Byly asi čtyry hodiny, když jsem přišel do ležení a počalo se strachovati, strašlivá bouře počínala mnohé soudruhové ještě se nevrátili. Druhé odpoledne zastřelilo dva bůvoly a přinesli zadní čtvrť sebou. Upekli jsme ji dle indiánského způsobu a přímo hltali, tak jsme byli hladoví. Počínalo se stmívati a ti tři soudruzi dosud se nevrátili. Počínali jsme býti nepokojnými a uzavřeli jsme z blízkého pahorku vystřeliti, leč žádné odpovědi jsme neobdrželi. Pak rozdělali jsme oheň u velkého topolu a starali se o to, aby celou noc hořel. Tato noc z 28. na 29. prosince byla hrozná. Zima byla tak ohromná, že nebyli jsme s to na krok od ohně se vzdáliti, na spaní nebylo též ani pomyšlení.

Mlčky usadili jsme se venku kolem ohně; v stanu nebylo lze vydržeti, neb malé kamna nemohla nás náležitě zahřívati. Vyhlídka že by jsme kdy zase spatřili naše soudruhy byla špatná, přece jsem však doufal, že třeba dále zašli a nechtějíce se pozdě do stanu vrátiti, rozdělali si někde oheň a tam noc tráví. Ráno šli jsme je hledati, avšak bez výsledku.

Následující den našel jeden důstojník a dva muži onoho Čecha a Irčana as 200 kroků od sebe vzdálené, v sněhu zmrzlé. Na sedle přivezli toto smutné břímě do stanu. Třetí den vyšli jsme opět po dvou pohromadě, abychom ještě třetího našli. Za hodinu nalezl jsem Američana. Asi polovice jeho náboje byla vystřílena, puška však nebyla k nalezení. Čepici měl hluboko do obličeje staženou a ruce byly v rukavicích. Zaražen pohlížel jsem minútu na tento truchlivý obraz, pak jsem se vzchopil, vložil mrtvolu na koně a ujížděl ku stanu.

Příštího jitra nastoupili jsme zpáteční cestu, jež trvala plných sedm dní jsouc spojena s velkými obtížemi, z nichž jistě nejmenší nebyla ta, že naše zásoba potravin byla vyčerpána. Teprvé sedmého dne večer vstoupili jsme s mrtvolami do pevnosti. Šli jsme nejdříve k veliteli, abychom mu o tom zprávu podali; byl velmi pohnut. V okamžení byli všichni obyvatelé naší stanice kolem nás shromáždění. My sami nevyhlíželi jsme právě krásně; vzduch a hlavně oheň ve stanu začernil obličeji náš tak, že jsme se podobali více černochům než lidem bílé pleti. Odnesli jsme mrtvoly do nemocnice, načež druhého dne byly pohřbeny. Vypálili jsme nad jejich rovy svoje ručnice a kněz držel krátkou řeč; náš trubač pak zatroubil ubožákům k poslednímu odpočinku.

To prožil jsem vánoce a nový rok.

Když jsem přišel k svému setníku, stiskl mi tento srdečně ruku a já mu celé naše dobrodružství musel do podrobna vypravovati, on pak na celý týden sprostil mne vojenské služby.

Ženská moudrost. — Ona tvrdí že jest důležitější, aby rodina byla zdráva, než aby měla šaty všech nejnovějších mod. Proto pečuje o to, aby každý v rodině užíval Hop Bitters při prvních známkách choroby, aby se předešlo nemoci a tím výlohám, starosti a žízni. Všechny ženy by měly být tak moudré. — Ed.

Hledá se František Gütler, který zdržoval se dříve v Chicagu na Lake St. v čísle 14. Táží se po něm dotčí jeho známí, pp. Fr. Šantin a švagr jeho, Anton Janda. Kdo by z Čechů o něm věděl, jest laskavě žádán, aby o něm podal zprávu pod adresou:

Jos. Santin,
(2 zpr.) Crete, Neb.

Feuilleton

(Úsudek v Dětinských Listech.)

Minulou sobotu vyrozuměli jsme, že jdi já a kollega Lier jednu dušičku v oříšku. Myslili jsme sice najednou na — hrnek. Odpustí nám to přísně v jim taky. Vimáte to není nic zvláštního. Kdyby se chtěl stroze postavit na nos stanovisko, musila by prohlásit, že jest oříšek vyvrtlen. Myslí zajisté každý dva tolik možných nápadů na hrnek, že by se oříšková duše nepostřehly vůl vešla.

Nejjednodušší při tě naší vyrovnávací duševní je, že se na první pohled zdá, jakby jsme jí odňali jeden půl tělem a druhý půl tělem, ale nám tomu není tak. Je celá jednotvorná. Ona pravě z dokládá, že má lidská tolik nepodstatné duševních jako možných, což Bůh ví spočívá. Rozdíl nezdělí v pádu, ani v pravém, sčítat v intensivě, dělí po částech, v hlavním nám vyrovnání. Ty schopnosti a duševní vlastnosti, jichž složkou se nazývá oříšek, jsou rozhodně rychlé a hravé, tj. jak v hlavě bydlí, je u rychlé u malého. Žena má hlídání cit, muž hledělého ducha.

Pravidlo to, jakožto jiné výkazy je výminky. Jsou muži, hledících citů, než nejpřitřejší ženy, jsou ženy, které převládají nejčistěji myslivé hlavním duchu. Jsou rčky, které z mohutnosti i rychlí i rozvětvením přední stroze, však z případů z těch jednotlivých nelze činit závěrku. To je kol stranou.

Před se stalo, že muž se stal ob počátku první osobou lidského párku, pochopí každý snadno. Muž byl silnější. A tě přísnější svědomí užívají musel a mnohé k lichému důkazu. Je ženské pokolení bylo od mužského znásilněno i v oblasti duševním, to je, že by bylo pohlaví ženské dávno stálo s pohlavím mužským na stejné výši duchovní, kdyby bylo toto nebránilo ženským přístupu ke všem premenám a neodnímalo jim možnost a příležitost vzdělání. To jest scela mylný názor. Svět mužský nemá zajisté čisté svědomí a nelze upříti, že značně si je zavrhovatelů rozmanitým znásilňováním, jako vůbec vždy se pohlaví silnější proti slabšímu druhovi — ale že by ty hříchy mužské byly příčinou opozdění se ženského světa není pravda.

I kdyby byla bývala žena stvořena tělesně silnější, v ohledu duševním však jak jest, nebyla by byla předstihla muže. Tělesná převaha může se učinit platnou jen tam, kde není duševnosti. Síla tělesná činí muže pánem ženy u národů nevzdělaných. U národů vzdělaných síla ta je jeho podmanitelem. Že ne? Důkaz je snadný. Místo nevzdělaného národu, vezměme nevzdělaný párek manželský a místo vzdělaného národu vezměme vzdělaný párek manželský. Oba možové jsou silnější. Jaké ta síla bude mít pro oba následky? Zcela opačné. Nevzdělaný silák bude žádat na manželce, aby konala všecku hrubou práci, třebas nedostávalo se jí sil. V pádu nekonání bude ji nutiti až i týráním. Zkrátka bude dělat pána a nechá si sloužit od ženy, jakoby byla jeho otrokyní. Vzdělaný silák by se styděl požadovat na slabší družce konání jakékoli hrubé práce. Vykoná ji sám, jedním slovem, stane se dobrovolným otrokem své slabé společnice. A přidám hned také příklady k tvrzení předešlému, že síla tělesná nerozhoduje o nadvládě, nýbrž síla duševní.

Kdo neviděl některý z následujících párků, aneb podobných jim:

Muž pravý hromotluk, že by pěstí volu zabil, při něm žínka jako stříška. Muž není chytrý, žena není hloupá a hromotluk poslouchá stříška, jako boží přikázání.

Žena jako hora, muž jako špunt. Žena má dlouhé vlasy a dobré srdce, mužík rozum a usedlost. A žena nechá sebou vládnout tak volně, jako třílětá holčička sebe menším tatínkem. Život poskytuje příklady neb všecky stupně různých vztažností mezi mužem a ženou. Je to ohromná kniha s živými písmenami—jež si čtenář musí sestavit v řádky a článečky. Je to čtení zábavné i poučné.

Konečně se dostanu k nám do tábora českých žen. Rozličné listy české pojednávaly již o ženské otázce a v poslední době rozpředla se živá diskuse o tom předmětu mezi dvěma z nich, však z tábora ženského, jenž byl a posud jest předmětem její, sotva ozval se hlas, nečkuli souhlas s tou neb onou stranou?

Brání jim něco? Bezpochyby. A je to muž? Sotva. A což by to bylo jiného? Nu, což jiného než netečnost k vlastnímu zájmu. Ale já nezamýšlím obviňovat—chci omlouvat, ač nemínim vymluvit docela. To se učinit nedá. České ženy v Americe račmo dáti pozor, co pravím, české ženy v Americe, nikoli všecky české ženy v Americe, nenalezají se na tom stupni, na němž stojí ženy u nejvzdělanějších národů. Vina toho leží více na mužských, než na nich a více na neblahých poměrech než na mužských. Nejhorší při tom je, že české ženy americké, ač mají nejmenší díl viny, musí nésti největší díl pokuty za vinu tu. Spočívá na nich mnohem větší podíl břemen pozemských, než rozumný rozvrh ženě přisuzuje. Ony pracují více, než by měly a což je nejhoršího, pracují při tom mnohem méně pro sebe, než je jen nutno—ať nedím slušno.

Tento poslední nepoměr je skvrna pro pohlaví obě, která se nedá zamalovat barvičkami celého světa, je přeshůzka pro pohlaví obě, která se nedá vymluvit všemi mudrci. České ženy, až pracují více, než by co kdy měly, neprovází dostatečně na dnešní, jenž vyžaduje prvé postřeh. Což ženy je přátelství nebo, přátelství domácnosti, přátelství rodiny. Místo přátelství všeho toho, nakládáno na ženu celá řada nákladů na nebo což velkou část svého času stavěné o vzdělávání nebo, domácnosti a rodiny a přátelství se nechává na starosti snadné stránkám a jiné podobné nemocné movitosti.

Na ostrově trojí přání
přáníčko by snadno plnil
dělat ho nejde, vše tak
moc náš touhám pracho vlídí.

Pracovávají ženy s květem, a o květ se pravě kdosi v přímé souvislosti. Je ho tak blíž a vůbec se o ně pravě. — Zvadlé ať to podobenství nechce nechat vůbec, jelikož jim nenáleží, ale také nepospěje. Každé nechtějí všechno na tvaru, ale také na všechno na obě. Každý ať se stará o sebe a o své. Aby se mohl starati, musí se pravě k vůli to, co jest a co není jeho. A pak tak musí pravě, jak se starat, aby pravě se vyčítat a co možno dokonale. K tomu je potřeby vyvrtilování, povšechné, názoru, posuzovat. A toho se nedostává. Jak by dostat? Velmi snadno.

Dím ženám československým vůbec, kterak upozorňovaly, prospěji vůbec, ulehčují si úkol obtížný a budou vůbec za pokynutí podařilo.

Potřebují všestranný list, který by vyhověl všem požadavkům, touhám a snahám ženy, jaké jí zajímají a se ní nacházejí v souvislosti její vlastnostech co dívka, žena, matka, hospodyně, co hlava domácnosti a odchovatelka rodiny lečnosti. Potřebují orgán, který vedle učitelem, byl by jich zástupcem a obhájcem, prostředníkem jako mezi sebou samými, tak mezi světem mužským a světem vůbec.

Byl nedávno učiněn pokus založení ženského listu. Setkal se s nezdarem, poněvadž byl nezdařilý. Jméno "hospodyně" není libozvuké název pro věc, která má zajímat celý ženský svět. Vážení a uctívání jsou z úkolů ženské nejpotřebnějšími. Hospodyní je každá dcera řádné matky dřív než se naučí číst. Je to důležitá otázka, ale je to ta nejméně důležitá z důležitých a je to ta nejposlednější z důstojností ženských. Je to kámen moudrosti předpotopních mudrlantů, kteří prohlašují měchačku a kotě za vrcholek dokonalosti, a—schopnosti ženské. "Ústupek" takový může tak málo ženu uspokojit, jako může uspokojit může oprat s pluh.

Však jsem u konce s místem vyměřeným. Zbývá mi jen proužek k nazačení možnosti provedení myšlenky již jsem vyjádřil. Provedení jest hříčkou, budou li české ženy chtít. Kdybych stál před táborem všech žen českých v Americe vůbec, ani bych se neozval. Bylo by marno oslovovat shromáždění tak roztříštěné do všech končin. Ale tábor českých žen je částečně zorganizován a soustředěn.

Mám při tom na zřeteli J. C. D., jednotu českých dám. Faktum, že se tolik ženských spolků sjednotilo, je nejvýmluvnější důkaz. Že se probudilo v širších kruzích vědomí, možnoli se tak vyjádřit, "třídního" zájmu a probuzení se vědomí je v životě lidském mocný činitel. Jednota ženských dám, jen chtít, může vzkřísit a utržet svůj vlastní list, který by byl přiměřenou representací českého ženského světa amerického a stal se bezpochyby v krátce nejpřednějším listem českým zde. A list ten by zároveň přispěl, vedle rozšíření vědomosti zájmů, též k rozšíření jednoty spolků ženských vůbec.

J. C. D., j. č. d.

[Jednotě Českých Dám: Jen čile dál!]

Z hlavního města. — Snad není prostředku který by měl takovou vnitřní cenu jako Hop Bitters. Právě touto dobou roční, když žaludek potřebuje posilu a krev vyčištění, nejlepší a nejlevnější lék je Hop Bitters. Předejdi nemoc jest lehčejí než ji vyhojit. Nečekejte až pozná vás nemoc, která trvati může několik měsíců. — *Boston Globe.*

Všem Čechům v Nebrasce.

Dovoluji si upozornit všechny své krajany po celé Nebrasce, že jsem přijmul zároveň při pozemkovém obchodu též hlavní jednatelství českého odboru při chvalně známé společnosti omahské pro pojištění koní a dobytka proti všem pádům, nemoce, nehody, zabití bleskem, ukradení atd. O prospěšnosti pojištění toho není třeba řeči. Případy pádu dobytka a úplné ztráty buď nehodou, buď ukradením, nemocí neb zableskutím jsou tak četné, že každý rozšafný rolník musí uznati prospěšnost pojištění. Za malou výlohu roční může každý se proti škodě takové zabezpečit a v pádu škody plnou náhradu obdržeti. O společnosti samé, o její spolehlivosti a solidnosti, netřeba mi šířiti slov. Úřednící společnosti té jsou nejpřednější, a nejváženější občané města Omaha a jejich jméno jest dostatečnou zárukou za solidnost.

Přijímaje hlavní jednatelství pro české oddělení této společnosti, oznamuji, že na svých cestách v zájmu společnosti navštívím čas od času všechny české osady v Nebrasce. Však ti, jenž by nechtěli s pojištěním odkládat a přáli by si svůj dobytek ihned mít pojištěný, nechť dopíší na mne pod níže uvedenou adresou a dostane se jim veškerého vysvětlení a objasnění.

V. L. VODIČKA,
B. & M. Land Office
Omaha, Neb.

Pány jednatele

kteří pro náš monší neb větší částky v rukou chovají prosíme o neodkladné zaslání těch samých, an ustal poptávejme.

Nové zboží! Nové ceny!

Groserie, střižné zboží, boty a střevíce, klobouky a čepice, zvláště velká zásoba slaměných klobouků, u V. Mašíka ve Schuyler, Neb. Za vejce a máslo se platí vždy nejvyšší tržní cena.

DO SCHUYLER, NEB.

Kovářská a kolářská dílna.

Oznamuje tímto svým starým známým a přátelům, že otevřel vlastní dílnu ve Schuyler, Neb. Podporuje jsem vždycky hojnou, poctivou a solidní práci, přesvědčuje se každý, kdo mi dá práci, že ji dostane vždy dobře a rychle provedenou. Pro příznivou podporu se zdvořile doporučuje

BRATŘI HRUBESKY.

POZOR VE SCHUYLER!

Kdo chce vaset být,
Musí pivo pít!

HOSTINCI

Adolfa Vávry

Ten má vždy pivo jako máslo skleněné i kvasný jako louky, hojnou síť zubu kořalek, které zvlášť na kvasný a grogový levně prodává, a dostatky nej lepší na světě.

☞ Ku pohodlí potahů přespolních velká maštal.

Všem rád a s celou poctou

ADOLF VÁVRA.

POZOR VE SCHUYLER!

Dobře jisti, dobře píti. Ve jest dobré hrobyti
A kdo to chce, musí u

J. JANEČKOVI

DO SCHUYLER, COLFAX CO., NEB.

Máme vždy vzácnější vše co nejlepší. Pivo jako máslo, tchyňovické i milwaukeeské; kořalka z Kentucky, která jest z celé země za nejlepší uznávána; vína z Californie, které ve velkých ctěných objednávkách levně za hotové a snadno lze odjí prodat než jiné jsou. Mimo to nejčistší, ta havanská cigara, dobrá česká stravu a žízeň musí, jsme o nich k zalepení. A pro zkrácení chvíle stojí tu pěkný kuželník, rozličné jiné hry, ani harmonika a jiné instrumenty nevyjímajíc. Pro potahy vězňových mých krajanů mám teplé stáje k dispozici. Vždy, v mé společnosti nalezne každý to jen rád. Proto kraj. Jand. domácí i kteří cestujete, navštěvujte náš výčepní.

J. JANEČKA.

DO SCHUYLER A OKOLÍ!!

M. F. Bednář,

SEDLÁŘ A REMENAŘ

ve Schuyler, Neb.

Doporučuje služeb a výrobků ch všem ro dákům.

Jos. Zerzan.

VEŘEJNÝ NOTÁŘ

—a—

Jednatel pojišťovací

—ve—

SCHUYLER NEB.

Prodává přeplavní listy, Obstarává železniční lístky pro Ameriku i Evropu. Vymáhá peněžité podíly z Čech, Moravy a vůbec ze všech míst a měst v Evropě. Zadává o home steady; vyhotovuje zápisy, kontrakty, mortgage, směnovky a jakékoliv úřadní písemnosti správně a spolehlí

DO SCHUYLER A OKOLÍ!

Dáváme tímto v známost, že jsme otevřeli obchod v místnosti p. Lapáčka, vedle hostince Vávrova, kdež máme na skladě

Kamna a všeho druhu zboží železné a plechové

do oboru toho náležející. Prodáme lacino za hotové, an vše za hotové a lacino nakoupili. Přijďte se přesvědčit, prvé než jinde kupíte.

Naše motto: Malý výdělek, častý prodej.

Poroučejíce se v přízeň ct. obecenstva, zůstáváme se v úctě,

Svatek & Kubik.

Schuyler, Neb.

Peníze
Peníze!!
Peníze!!!

Půjčují peníze každému na dobrou hypotheku, totiž na morgič, na 3 až 9 roků, pod dobrými výminkami a levnými droky.

Farmy! Farmy!

Mám na prodej farmy všeho druhu; malé, velké; vzdělané, nevzdělané; dobře i laciné; za hotové i na čekanou; jak si jen kdo přeje.

Vyhotovuji zápisy, kontrakty a všechny úřední písemnosti. Písárna v radnici ve Schuyler. JAN LAPACEK,
Okresní klerk.

První Český

Sklad prken

a dříví.

Nížepsaní oznamují tímto, že mají na skladě velký výběr stavebního dříví, všeho druhu, dveře, okna, vápno, papír a vše do oboru toho patřící. Naše motto budiž:

Malý výdělek a častý prodej.

Doufáme, že krajané naši nás svou přízní poctí a že nebudou kupovati u Angličanů, když u nás koupí za tu samou cenu a dříví lepšího druhu.

S úctou

Novotný a spol.

Český hostinec,

—ve—

Schuyler, Neb.

JAN FALTYS,

všem rodákům oznamuje a zároveň ujišťuje, že jedinou a hlavní snahou jeho bude, pečovati o to, aby každý host tu úplného uspokojení nalezl. Nechci se v oznámce vychloubati, co je vše v mém hostinci k nalezení, ale pravím pouze: Navštivte mne jednou a já přičiním se, aby se vám zalíbilo opět přijíti.